

Хр̄тіане. И сօсъ него ныѧ знаменѹваме (кѣлѣжн-
ваме) всічкото тѣло наше, всічкото юденіе наше и не
може да приближї злѣ до насъ. Той пропажда злы-
ни ѿ насъ. Заради тога братіе и ныѧ нѣмѹ благо-
говѣнно да се поклонимъ, и да го цѣлаваме, защо
въ той напоенї сօсъ сватâа кръвь Христова, но по-
трѣбно є наਮъ пѣрво да оставимъ ныє ѿ насъ гиѣва,
и креїз, и клевета, и грамоты дѣмы, и піянство,
и срекролюбіе. Я да возлюбимъ міръ, и кротость, и
воздержаніе, трезвѣніе, и чистота що тѣ є христо-
живѣніе, и да се смыслиме за громадите, и сироты,
и чужденци, заради да ги помилѹваме, и да ги да-
емъ рѣмъ, сօсъ таковїи добрїи работи, що са сօсъ нїхъ
и всекїй Хр̄тіанинъ спасава, и наслѣдникъ быва на цар-
ствѣ вѣжїе, О гладкїй Госп. нашъ! О любезнїй жени-
ше! сօсъ такава ли скажа цѣна искѹпилъ си насъ?
И колко ли си задлажилъ (закорчалилъ) насъ заради
да саѹшимъ и да глаголбимъ тѣбе заради твоѧ
честнаѧ кръвь що лѣ си ты и злїалъ да искѹпиши
насъ ѿ дїаволскии ржцѣ. Молимъ ти се влко престый,
прінимъ покланіе наше, и подоби насъ да вѣдемъ
достойныи да вѣсиме ѿ прѣтое тѣло твоє, и ѿ чѣ-
нѧя кръвь твоѧ. Само да речемъ и ныє като о-
наго благоразумнаго разбоянника, поманї насъ Госпо-
ди єгда прїидеши въ цѣтвїн твоемъ. Поманї вла-
дышко всїи людїи твой, що смѣ собрани днѣсь оу таѧ
г҃тамъ церковна твоѧ, що си ты искѹпилъ насъ сօсъ
честнаѧ кръвь твоѧ. Поманї насъ сватый, за юла